

erlingen in hun
Formulier zegt:
aren des Woords
gevoegd worden,
iots te meer ge-
appij, die lichter
of hij zeer wei-

id slechts één lid
dit eene samen-
En bij de parti-
naar het aantal
ar nu komen ter
een 50-tal afge-
eden, en afgezien
nd, Indië, Zuid-
een 50 afgevaar-

eekeend aantal,
iet aantal kerken
aanzien van het
veinig.

generale Synode
derlinge verhou-
lijke zaken staat,
chappij inbreken,
nd mag worden,
kerken bedacht
neer zich hoeden
afhankelijken en
illen bepalen en
net de kerken en

dat het te voren

allerlei zaken te
maar te denken
Zending, aan het
universiteit.

m deputaten zijn
tan zijn deze ge-
ualiteit, wat voor
nis zijn kan. Als
oordeelen en te
andere qualiteit
en overigens als
op de behande-
e qualiteit nauw
hoeven maar te
de het gaan van
de Synode van
van 1936 terug-
men is, doch met
oordeel had
verstand", Acta,

neer ter synodale
nen afgevaardigd
telkens weer in
verschijnen, vooral
ouderlingen.

elen als de man-
en als de leiders
ynode besloten is,
genomen worden,
mdat het eenige
i zou kunnen in-

putaten van een
dit gevaar van
inigen nog weer

e afgevaardigden
rkeerdheid om te
ng, dan de andere
als Dr A. Kuiper
citaat: „de zucht
lt... in elks hart".
En nu de zonde
ondanks weder-
rang doen gelden

ynode tot de aller-
ook van hen, wat
lloerheiligsten, zoo-
en klein beginsel
van het waarlijk
geboden, dus ook

n afgevaardigden-
aren, die, zoowel
erken, steeds voor

afvaardiging niet
ken met elkander
en en hare onder-
toch dat systeem
orden. Er kan zo
g van dit systeem
rdere of mindere
niet weggenomen
deze aarde, maar

S. GREIJNDANUS.

De Amerikaansche „Wachter" over Prof. Dr K. Schilder.

In de Amerik. „Wachter" van 24 Jan. j.l. laten zich enkele stemmen hooren over Prof. Dr K. Schilder en zijn spreken en werken in Amerika, waarvan hier een en ander worde medegedeeld.

De D. Zwier, één der vaste medewerkers van dit weekblad, schrijft o.m.: „Herhaaldelijk toch komt het weer voor den dag, dat er in Gereformeerde kringen, zoowel in Nederland als hier, nog menschen zijn, die onraad ruiken, zoodra er iemand opstaat, die te kennen geeft, dat hij het niet in elk opzicht eens is met hetgeen bijvoorbeeld Bavinck en Kuiper geleerd hebben. En dat niettegenstaande het feit, dat beide deze theologen meer-malen getoond hebben, dat zij zich zeer wel bewust waren, dat zij het laatste woord niet hadden gesproken.

Ik heb dat zelf meer dan eens ondervonden en kan dus uit ervaring spreken. Toen ik onlangs in zake de gemeene gratie me eenige critiek op Kuiper's voorstelling veroorloofde, kreeg ik dadelijk brieven van broeders, die vreesden, dat ik niet geheel zuiver in de leer was.

Maar ik denk hier vooral aan het alarm, dat men geblazen heeft tegen de opvattingen van Dr K. Schilder van de Theologische Hoogeschool te Kampen, dien we, zooals de lezers weten, omstreeks den tijd van het verschijnen van dit artikel alhier verwachten, wiens komst we met warme belangstelling tegemoet zien, en dien we bij dezen, zooveel in het voorbijgaan, een hartelijk: „welkom in Michigan!" wenschen toe te roepen.

Ik betreur het ten zeerste, dat er over zijn Amerikaansche reis zooveel rumoer is. Daarvoor bestond er in 't minst geen noodzaak."

Daarop laat Dr Zwier volgen, wat hij reeds vóór een jaar schreef, en waarvan hij zegt: „Zóó denk ik er nu, een jaar later, nog over... Daarom zijn we werkelijk blij, dat we Dr Schilder persoonlijk mogen ontmoeten en naar hem luisteren, ook over dit onderwerp, de gemeene gratie."

De E. van Halsema, eveneens een vaste medewerker van de Amerik. „Wachter", zet zijn schrijven van de vorige week voort, en heeft het nu over Een Schilderstuk. „Nu moet ik een paar woorden wijden aan een schilderstuk. Daarmee doel ik, er naar te raden is niet moeilijk, op de lezing, gegeven door den nog bij ons in het Oosten vertoevend, hooggeëerden gast, Dr K. Schilder. Eigenlijk kunnen we reeds van schilderstukken, in het meervoud, spreken. Want ook heeft de professor reeds geprekeerd. Volle kerken luisterden naar zijn met kracht en vuur gesproken woord. Magistraal was zijn behandeling van den tekst. Verrassend licht wierp hij op het verband. Teeder stelde hij zich tegenover het Woord. Schilder, de prediker, is als Schilder, de schrijver. De opmerkelijke hoorder herkent den auteur in den kanselredenaar.

Vrijdagavond 13 Januari trad Dr Schilder op voor de League of Reformed Men's Societies, in Paterson, met het onderwerp: Christus in de Bijbelsche geschiedenis.

De spreker werd geïntroduceerd als de man van de paradox, de man, die nooit in Amerika voet aan wal had gezet en er toch reeds geweest was, de man, wiens ideeën hem vooruit waren gereisd; een man, die zich in den korten tijd van zijn verblijf alhier, had doen kennen als een Apollos en Jonathan; een man, wiens geschriften hem deden kennen als man met diepen blik, een ruim evangelie, een teer gemoed; een man, die een hoedschap had voor hoofd en hart en hand; een man, in wiens banden de leerstukken niet waren stukken leer, maar als waarheden vol sap en geur; een man, begroet als de gast van overzee, de Kampenaar, Nederlander, Cosmopoliet; Strijder, Bouwer, Wachter; Auteur en Redacteur; bovenal een Vriend en Broeder in Christus.

Toen nam de professor het penseel.

En maalde een schilderstuk.

Hij deed ons zien het ééne Boek, als het boek van de Zelfopenbaring Gods in Christus Jezus, een boek, dat om geloof vraagt, dat bij de vertelling van zijn geschiedenissen hooge eischen stelt, dat een bepaald licht werpt op de geschiedenis. Alle historie is door Christus bepaald en loopt niet af op „godelooze", maar op „Christelijke" wijze. Openbaring twaalf teekent met een enkele pennestreek geheel het Oude Verbond: de draak staat voor de vrouw, die baren zal. In den strijd tusschen beest en Geest is Satan machteloos. Ook het Nieuwe Verbond staat daar geteekend door een enkele lijn: niet alleen Christus, ook de kerk, zal ten hemel varen. In de gansche geschiedenis gaat het om de Kerk, om Christus, om God. Mannen als Abraham en David moeten in het licht van Bethlehem worden geplaatst. Bij het instellen gaat het om de hoofdzak. Cultuurkwesties zijn van ondergeschikt belang als het om den Christus gaat. De geschiedenis in de Schrift is Verbondsgeschiedenis. Abraham heeft daarin een eigen plaats, en David, en Jesaja. De geschiedenis herhaalt zich niet. Het wonder ook niet. Los Angeles, Boston, Möttingen willen het wonder wel herhalen, maar slagen daarin niet. Bij een nieuw begin luiden de wonderklokken om de aandacht te trekken, maar als de preek begint, houdt de klok stil. We hebben nu het Woord en het sacrament, die meer voor ons zijn dan de herleving van Dorcas. Wel zal de antichrist straks wonderen doen, maar dit zijn wonderen der leugen. Zijn volgelingen moeten zien. Gods kinderen gelooven. Ook dan. De historie eindigt Christelijk en God zal zijn alles in allen.

Het doek was af.

Nog enkele vragen.

't Was een koude, stormachtige avond. De sneeuw-

jacht hinderde het verkeer. De van heinde en ver gekomenen keerden huiswaarts, met sneeuw aan de voeten, maar met de visie van het schilderstuk in het hart."

De Hoofdredacteur, Dr H. Keegstra, schrijft een artikel over „Christ on Trial", het tweede, in het Engelsch vertaalde, deel van het groote driedeelige werk van Prof. Dr K. Schilder: „Christus in Zijn lijden". Hij prijst dit werk zeer en beveelt het warm aan. „Een welgeordende schat van waarheden is er ook in dit deel verwerkt... Dit boek is ook voor gewone, verstandige menschen heel wel genietbaar... We hopen, dat dit werk een ruim deeltje in ons land vinde. Daar zijn vele werken en werkjes geschreven over de lijdens-geschiedenis... Passie-preeken en meditaties, waarin wel van alles en nog wat van Judas, Petrus, Annas, Kafas, Pilatus, Herodes en velen meer en... ja ook wel veel liefs en medelijden-wekkends van Jezus geschreven is, maar zonder den ondergrond van de waarheid der voldoening en van Gods verlossingsplan in Zijn eeuwig raad, geven mij gewoonlijk meer ergernis dan stichting.

Daarom verheugen we ons in deze vertaling van het werk van Dr Schilder."

Hij herhaalt in dit artikel wat hij verleden jaar bij het verschijnen van het eerste deel in het Engelsch schreef. „Dit werk heeft voortreffelijkheden boven de meeste andere van dat soort. Daarin is getrouwe uit-legging (expositie) van het Woord met een exegetische nauwkeurigheid, die voor de beste commentaren niet onder doet. De lijdensgeschiedenis wordt tot in hare fijnste bijzonderheden op schitterende wijze voor-gesteld..."

S. GREIJNDANUS.

De Groote Catechismus van Zacharias Ursinus. (XXII.)

218. *Daar wij dan zelfs niet bewaam zijn om iets goeds, als uit onszelven, te denken, zullen wij ons dan maar ondertusschen zoolang overgeven aan ongelooft en andere zonden, terwijl wij afwachten of wij door den Heiligen Geest tot verbetering zullen voortgedreept worden?*

Zoo moet men niet doen; en geen enkele uitverkorene doet zóó.

Ten eerste toch, als wij zóó doen, veroordeelt ons ons geweten.

Ten tweede, indien God ons, terwijl wij in ons opzet om te zondigen volharden, uit dit leven wegneemt, gaan wij voor eeuwig verloren.

Ten derde, de H. Geest sleurt ons niet mee of dwingt ons niet, tegen wil en dank, om te gelooven en ons te bekeeren; maar door het gehoorde en overdachte Woord Gods, vernieuwt en beweegt Hij onzen wil en ons hart, zoodat wij van ganser harte begeeren door Hem geregeerd te worden.

219. *Maar wanneer dan volstrekt alleen zalig worden, die God van eeuwigheid tot de zaligheid heeft uitver-koren, hoe kunt gij vast weten, dat de belofte der genade op u slaat?*, daar gij niet weet, of gij uitverkoren zijt?

Dat kan ik zeker weten, omdat ik de genade Gods, mij aangeboden, met een waar geloof omhels; hieruit, als uit den zekersten bewijsgrond²⁾, weet ik, dat ik door God tot het eeuwige leven ben uitverkoren, en altijd (daartoe) moet bewaard worden³⁾.

Want indien God mij niet van eeuwigheid verkoren had, zou Hij mij nooit met den Geest der aanneming begiftigd hebben⁴⁾.

220. *Maar hoe kunt gij door het geloof de belofte der genade op uzelf toepassen?*, daar gij met zóóvele zon-den, op zóó vielerlei manier, besmet zijt?

Ten eerste, omdat God Zijn barmhartigheid aldus geopenbaard heeft, dat Hij alle zonden aan wie geloof wil vergeven, hoevele en hoe groot ze ook wezen mogen.

Ten tweede, omdat de verdienste van Christus on-eindig grooter is dan alle zonden niet slechts van mij, maar ook van alle menschen.

Ten derde, omdat God mij voorschrijft, dat ik zal gelooven in Christus, hoeveel ik ook moge gezondigd hebben; en tevens verzekert, dat niet-gelooven een zonde is grooter dan alle andere, die door eenig mensch kun-nen bedreven worden⁵⁾.

Juist om deze reden dus, dat ik mijn God met zóó groote en zóó vele zonden beleedigd heb, zal ik niet óók nog deze verreweg grootste zonde er bij voegen, dat ik als een ondankbare Zijn barmhartigheid en het voor mij vergoten bloed van den Zoon Gods zal ver-treden.

R.

G. B.

8) quomodo statuere potes promissionem gratiae ad te per-tinere?

9) tanquam certissimo argumento.

10) et perpetuo servandum esse.

11) Ursinus ziet dus in het geloof zelf het bewijs der uit-verkiezing en 't bewijs, dat ons den Geest der aanneming is geschonken.

12) tibi applicare promissam gratiam.

13) Ursinus acht ongelooft dus niet een kleine zonde, maar de grootste zonde. Velen verstaan dit tegenwoordig niet meer. Twijfelen aan Gods beloften wordt vergevoelikt, door sommigen zelfs als een kenmerk gezien, dat men het zeer ernstig neemt. Ursinus noemt het echter een peccatum longe maximum als wij in ongelooft Gods barmhartigheid en 't bloed van Christus vertreden.

Kerkelijke Statistiek.

Van verschillende zijden ontving de redactie blijken van belangstelling voor het artikel van A. M. L. over de kerkelijke statistiek, voorkomende in het Oudejaars-nummer van ons blad.

Met het oog daarop wordt thans meegedeeld, dat de schrijver van het artikel is de heer A. M. Lindeboom, Van Blankenburgstraat 11, Den Haag, die gaarne even-tuele op- en aanmerkingen over zijn artikel zal ont-vangen.

Hulp opleiding predikant Argentinië.

Het is met dankbaarheid, dat we ook deze week weer een gift mogen verantwoorden. Er kwam namelijk per

Iedere dag een.....

Iedere dag een....

Ja, wat een....?

Vraag dat maar aan uw kinderen met hun groote opmerkingsgave en hun ontvankelijk gemoed. Tien tegen één dat zij u vlot bescheid doen: Wel, Pa, dat staat immers in ONZE krant? Iedere dag een glaasje Bols....

Ja, ONZE krant is BIJ, tegenwoordig! Steeds Vooruit is haar devies.

Natuurlijk is dat niet voor u geschreven, moe-dertje, met uw groot gezin. Waar zoudt gij dat van moeten doen? Ik weet heel goed dat uw bede, uw snik is: Iedere dag een snee brood voor mijn kinderen! Soms, als het zoo Donderdag wordt, dan knijpt het, nietwaar? Maar de Heere helpt en, om dan Zaterdag te knielen en te mo-gen zeggen: Hemelsche Vader, ik dankU, dat Gij mij iederen dag een boterham hebt gegeven voor mijn jongens en meisjes! Hè, dan trilt het in je ziel, als je er weer zoo doorgesleurd bent, dan moet je het zingen: Gij hebt m'in 't hart meer vreugd gegeven, dan anderen smaken in een tijd, Als zij door aardsch geluk verheven, bij koorn en most wellustig leven....

Dat is ook niet voor jullie geschreven, mijn beste catechisanten. Ik weet, dat het jullie groote zorg is iederen dag een maatje brandstof te krijgen. Je hebt mij laatst leelijk in de kou laten zitten, toen 's Woensdags het geld op was. De melkboer wou een halve kan poffen voor de baby, maar de kolenbaas poffte niet. Maar je sprak je man moed in, vrouwtje, toen je zoo monter zei: overmorgen gaat de kachel weer aan!

Ook voor u is dat niet bedoeld, broeder candi-daat! Jij bent al blij als je hospita je iederen dag een kop slappe thee wil brengen, ofschoon je met de huur van je cubiculum wat ten achter bent geraakt. Als je nu maar gauw een preekver-zoekje krijgt kan je misschien weer even het hoofd boven water houden.

Dat is ook voor u niet geschreven, weleerwaar-de Retel, daar op uw arme Friesche heide. Gij denkt natuurlijk: Had ik het geld van al die glaasjes maar om de ergste nooden te stillen, die in de huisjes en hutten worden geleden! En gij, collega Ter Haar, ik zie u al vurig opspringen en uitroepen: Stuurden ze die kostelijke centen maar naar ons om de arme Vlamingen met het evangelie bekend te maken. Gij, onvermoeide Kap-teijn zegt: Schenkt liever een beker koud water voor de arme Joodsche ballingen! En gij, waarde Schotvanger, pleit om u een liter benzine te tap-pen voor uw evangelie-wagen. Ik versta dat, man-nen. Ik zucht ook: gaven ze mij het geld van die glaasjes maar, dan behoefde ik die Zondags-school niet te sluiten, waar de kindertjes uit de woonkazerne van den Heere Jezus hooren.

Het is anders wel een aardig plaatje, die affiche van Bols! Die massieve kop met die blikkerende tanden! Op Jeremia lijkt hij weliswaar niet veel. Op Paulus evenmin. Toch ligt het mij zoo bij, dat ik hem wel ken. Wacht eens, ja, dat is hem! Ik heb hem eens zeer nauwkeurig door een groot menschenkenner hooren beschrijven: „Welker deel in dit leven is, welker God is de buik, welker heerlijkheid is in hun schande, dewelke aardsche dingen bedenken".

't Lijkt sprékend! Misschien kan ons Traktaat-genootschap het cliché eens leenen voor een trak-taatje, het zou wel inslaan, denk ik.

Die drankbestrijding lijkt mij anders heelmaal overbodig.

„Uit uw huis en van uw tafel!" heeft de groote Kuiper gezegd.

Ouzin! Ziet u dronken menschen langs den weg loopen? Ik niet! Dat zag je vroeger wel, maar tegenwoordig loopen ze niet meer, zij rijden motor en auto. Iederen dag een doode! Nou ja, nou ja, dat behoort jou kind toch niet te wezen, ze kun-nen net zoo goed het kind van een ander overrij-den. Ook komen er menschen ten val, iederen dag een schaaapje.... Nou ja, als je zwak bent moet je het niet doen. Dan moet je ook ONZE krant niet lezen, want die zou je in de verleiding brengen. Daar hebben wij toch de „Goede Tijding" voor en de „Elisabethsbode"?

Dus iederen dag een... prosit! Santjes, dankje! Tusschen twee haakjes, dat was een mooie rede van onze goede Koningin over de geestelijke en zedelijke herbewapening.

Nou en of, maar wat zijn die wereldsche men-schen toch blind en verhard hé. Ja, zeg dat wel, ze leven alsof er geen oordeelen op aarde zijn.

Nou tot kijk hoor! Je weet het hé, iederen dag een....

N. B.

girobiljet-no. 41 een gift van f 5,— „voor Student Argen-tinië", afkomstig van N. N. te B.

Hartelijk dank voor dit blijk van belangstelling! We herinneren weer aan het gironummer van Prof. Schilder: 127278. L. DOEKES.